

PÁ 24. prosince – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Do skály, která symbolizovala Krista, bylo už jednou udeřeno, tak jako Kristus měl být jednou obětován. Bylo třeba ke skále jen promluvit, tak jako my musíme žádat o požehnání v Ježíšově jménu. Druhým udeřením do skály byl význam tohoto krásného předobrazu na Krista zničen.

Navíc si Mojžíš a Áron přisvojili moc, která náleží jedině Bohu. Izraelští vůdcové měli příležitost ovlivnit lid, aby k Bohu přicházel s úctou, a posílit víru v Hospodinovu moc a dobrotu. Když v hněvu volali: „To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?“ postavili se na Boží místo, jako by oni sami byli zdrojem moci. Mojžíš ztratil ze zřetele svého Všemocného pomocníka a Bůh ho nechal, aby svou pověst poskvrnil lidskou slabostí. Muž, který mohl zůstat věrný a nesobecký až do konce svého života, byl nakonec přemožen. (PP 418; NUD 194)

„Mojžíš byl spolu s Eliášem, který byl zaživa proměněn a vzat do nebe, přítomen na hoře proměnění. Takto byla Mojžíšova modlitba nakonec vyslyšena. Stál na „krásné hoře“ uprostřed dědictví svého lidu a vydával svědectví Kristu, který byl středem všech zaslíbení daných Izraeli. Toto je poslední výjev, který byl lidem zjeven ze života muže, jehož nebesa tak vysoce poctila.“ (PP 479; NUD 228)

Otázky k rozhovoru

1. *Mojžíš byl vzkříšen a vzat do nebe krátce po své smrti. Ale tím se stal (jak předpokládáme) svědkem hrozných věcí, které se na zemi po jeho smrti udály. Jak je dobře, že většina z nás bude vzkříšena až při druhém příchodu Ježíše, kdy skončí všechno trápení, které na zemi máme. V čem je pak toto větším požehnáním, než to, co zažil Mojžíš?*
2. *Jak nám příběh Mojžíšovy smrti a vzkříšení ukazuje na to, jak nás Nový zákon, ačkoli je založen na Starém zákoně, posouvá dále v poznání a může nám přinést lepší pochopení skutečnosti?*
3. *V čem je příběh Mojžíšova života, včetně okamžiku, kdy v hněvu udeřil holí do skály, příkladem toho, co znamená žít vírou a být spasen z víry, bez skutků zákona?*
4. *Uvažujte o zaslíbeném vzkříšení na konci času. Proč je tak důležité pro naši naději? Pokud v tomto můžeme důvěřovat Bohu a pokud mu můžeme věřit, že nás vzkřísí ze smrti, neměli bychom mu pak věřit i ve všem ostatním? Vždyť pokud má moc nás vzkřísit, musí mít moc splnit i všechna ostatní zaslíbení.*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✦ Texty na tento týden - Nu 20:1–13; 34:1–12; Ju 1:9; 1K 15:13–22**✦ Základní verš**

„A přece sám archanděl Michael, když se přel s ďáblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: Potrestej tě Hospodin.“ (Ju 1:9)

Během celého čtvrtletí jsme se setkávali s tím, že Mojžíš je nejdůležitější lidskou postavou v Deuteronomiu. Jeho život, charakter a poselství prostupují celou knihou. Samozřejmě, Deuteronomium je v první řadě o Bohu a jeho lásce k „lidu Izraele“. Bůh často používá Mojžíše, aby lidu ukázal tuto lásku a promluvil k nim.

Nyní, když se blížíme ke konci našeho studia knihy Deuteronomium, blížíme se také ke konci Mojžíšova života, alespoň ke konci jeho pozemského života.

„Mojžíš se měl nyní vydat na novou, tajuplnou cestu. Musí odejít, aby svůj život odevzdal do rukou svého Stvořitele. Věděl, že země osamocen. Žádnému lidskému příteli nebude dovoleno, aby mu v jeho posledních hodinách posloužil. Událost, jíž se jeho srdce levalo, byla tajemná a hrozná. Největším utrpením pro něj bylo, že se musí oddělit od lidu, s nímž byl tak dlouho spojen jeho život. Avšak s bezmeznou důvěrou svěřil sebe a lid do Boží lásky a milosti.“ (PP 470.471; NUD 223)

Mojžíšův život a služba ukazují hodně o Božím charakteru, podobně jako jeho smrt a vzkříšení.

✦ Osnova lekce:

Mojžíšův hřích negativně zasáhl do jeho života a ovlivnil i okolnosti jeho smrti. Přesto Boží milost nabízí řešení – odpuštění a nový život..

- Nu 20:7–13: Mojžíšovo selhání (neděle, pondělí)
- Dt 34:1–4: Mojžíšova smrt (úterý)
- Dt 34:5.6; Juda 1,9: Mojžíšovo vzkříšení (středa)
- 1K 15:13–22: Naděje na vzkříšení pro nás (čtvrtek)

NE 19. prosince – MOJŽÍŠŮV HŘÍCH – 1. ČÁST

Nu 20:7-11 „⁷Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „⁸Vezmi hůl, svolaj spolu se svým bratrem Áronem pospolitost a před jejich očima promluvte ke skalisku, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska a napojíš pospolitost i jejich dobytek.“ ⁹Mojžíš tedy vzal hůl, která byla před Hospodinem, jak mu přikázal. ¹⁰I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: „Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?“ ¹¹Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou holí do skaliska a vytřyskl proud vody, takže se napila pospolitost i jejich dobytek.“

Nu 20:1-6 „¹Celá pospolitost Izraelců dorazila v prvním měsíci na poušť Sin. Lid se usadil v Kádeši. Tam zemřela Mirjam a byla tam i pochována. ²Pospolitost neměla vody. Proto se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi. ³Lid se dal s Mojžíšem do sváru. Naříkali: „Kéž bychom byli také zahynuli, když zahynuli naši bratři před Hospodinem! ⁴Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu pomřeli, my i náš dobytek? ⁵Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás uvedli na toto zlé místo? Na místo, kde nelze sít obilí ani pěstovat fíky nebo vinnou révu či granátová jablka, ba není tady ani voda k napití.“ ⁶I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva.“

PO 20. prosince – MOJŽÍŠŮV HŘÍCH – 2. ČÁST

Nu 20:12.13 „¹²Hospodin však Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, nevedete toto shromáždění do země, kterou jim dám.“ ¹³To jsou Vody Meriba (to je Vody sváru), protože se Izraelci přeli s Hospodinem; on však mezi nimi prokázal svou svatost.“

Dt 31:2 „Řekl jim: „Je mi dnes sto dvacet let, nemohu již vycházet ani vcházet, a Hospodin mi řekl: „Nepřeješ tento Jordán.““

Dt 34:4 „Pak mu Hospodin řekl: „Toto je země, o které jsem přísahal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi slovy: Dám ji tvému potomstvu. Dal jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale nepřeješ tam.““

Ex 3:2-16 „¹Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu. ²Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jim stráven. ³Řekl si: „Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří.“ ⁴Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“ ⁵Řekl: „Nepřibližuj se sem! Zaj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ ⁶A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět. ⁷Hospodin dále řekl: „Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znáám jeho bolesti. ⁸Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců. ⁹Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egypťané utlačují. ¹⁰Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.“ ¹¹Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“ ¹²Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“ ¹³Avšak Mojžíš Bohu namítal: „Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?“ ¹⁴Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“ ¹⁵Bůh dále Mojžíšovi poručil: „Řekni Izraelcům toto: „Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení. ¹⁶Jdi, shromažď izraelské starší a pověz jim: „Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: Rozhodl jsem se vás navštívit, všim , jak s vámi v Egyptě nakládá-jí.““

Nu 20:8-10 „⁸Vezmi hůl, svolej spolu se svým bratrem Áronem pospolitost a před jejich očima promluvte ke skalisku, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska a napojíš pospolitost i jejich dobytek.“ ⁹Mojžíš tedy vzal hůl, která byla před Hospodinem, jak mu přikázal. ¹⁰I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: „Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?““

ÚT 21. prosince – MOJŽÍŠOVA SMRT

Dt 34:1-4 „¹Mojžíš vystoupil z Moábských pustin na horu Nebó, na vrchol Pisgy; ta je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gileád až po Dan, ²celý kraj Neftalího i zemi Efrajimovu a Manasesovu a celou zemi Judovu až k Zadnímu moři, ³i Negeb a okrsek Jerišské pláně, Palmové město, až k Sóaru. ⁴Pak mu Hospodin řekl: „Toto je země, o které jsem přísahal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi slovy: Dám ji tvému potomstvu. Dal jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale nepřeješ tam.““

Gn 12:7 „I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal.“

Dt 34:7-12 „¹Mojžíš vystoupil z Moábských pustin na horu Nebó, na vrchol Pisgy; ta je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gileád až po Dan, ²celý kraj Neftalího i zemi Efrajimovu a Manasesovu a celou zemi Judovu až k Zadnímu moři, ³i Negeb a okrsek Jerišské pláně, Palmové město, až k Sóaru. ⁴Pak mu Hospodin řekl: „Toto je země, o které jsem přísahal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi slovy: Dám ji tvému potomstvu. Dal jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale nepřeješ tam.“ ⁵I zemřel Mojžíš, služebník Hospodinův, tam v moábské zemi podle Hospodinovy výpovědi. ⁶Pochoval ho v údolí v moábské zemi naproti Bét-peóru. Nikdo až dodnes nezná jeho hrob. ⁷Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když umřel. Zrak mu nepochoval a svěžest ho neopustila. ⁸Synové Izraele oplakávali Mojžíše v Moábských pustinách po třicet dní, dokud neuplynuly dny pláče a truchlení pro Mojžíše. ⁹Jozue, syn Núnův, byl naplněn duchem moudrosti. Mojžíš totiž na něho vložil své ruce. Izraelci ho poslouchali a činili, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁰Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžíš, jemuž by se dal Hospodin poznat tvář v tvář, ¹¹se všemi znameními a zázraky, jež ho poslal Hospodin konat v egyptské zemi na faraónovi a všech jeho služebnících i celé jeho zemi, ¹²i se všemi skutky pevné ruky, se vším, co vzbuzovalo velikou bázeň, co konal Mojžíš před zraky celého Izraele.““

ST 22. prosince – MOJŽÍŠOVO VZKŘÍŠENÍ

Dt 34:5,6 „⁵I zemřel Mojžíš, služebník Hospodinův, tam v moábské zemi podle Hospodinovy výpovědi. ⁶Pochoval ho v údolí v moábské zemi naproti Bét-peóru. Nikdo až dodnes nezná jeho hrob.“

Ju 1:9 „A přece sám archangeľ Michael, když se přel s d'áblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: Potrestej tě Hospodin.“

Mt 19:2-4 „²Velké zástupy šly za ním, a on je tam uzdravil. ³Tu k němu přišli farizeové a pokoušeli ho: „Je dovoleno propustit manželku z jakékoli příčiny?“ ⁴Odpověděl jim: „Nečetli jste, že Stvořitel od počátku „muže a ženu učinil je“?“

ČT 23. prosince – UJIŠTĚNÍ PRO VŠECHNY

1K 15:13-22 „¹³Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁴A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, ¹⁵a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! ²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. ²¹A jako věšla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: ²²jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.“

Žd 12:22 „Vy stojíte před horou Siónem a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nesčítaným zástupem andělů.“

Gn 5:24 „I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“

2Kr 2:11 „Pak šli dál a rozmlouvali. A hle, ohnivý vůz s ohnivými koni je od sebe odloučil a Eliáš vystupoval ve víchru do nebe.“

Zj 20:7-15 „⁷Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře ⁸a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. ⁹Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je. ¹⁰Jejich svědce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků. ¹¹A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. ¹²Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. ¹³Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. ¹⁴Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. ¹⁵A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech.“

